

РЕШЕНИЕ

№ 254

гр. Бургас, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: **МОНИКА Г. ЯХАНАДЖИЯН**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **МОНИКА Г. ЯХАНАДЖИЯН** Гражданско
дело № 20232120101226 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба подадена от „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК 201196810, седалище и адрес на управление в гр.София, к-с „Иван Вазов“, ул.„Балша“ №17, ап.1, представлявано от Управителя Б. И. Н., чрез пълномощник – юк.А.Г., с която претендира да бъде прието за установено по отношение на Д. Г. С., ЕГН *****, адрес в ***, че съществува присъденото с издадена по ч.гр.д.№***/2022 г. по описа на РС-Бургас Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №***/21.12.2022 г. вземане за сумите от: 600,00 лева, представляваща главницата по предоставен кредит, 23,10 лева, представляваща договорна/възнаградителна лихва за периода 22.02.2022 г. – 24.03.2022 г. и сумата от 43,33 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 24.03.2022 г. – 08.12.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда на – 20.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди в исковата молба, че вземанията му произтичат от договор за потребителски кредит, сключен на 22.02.2022 г. от разстояние по правилата на ЗПФУР след регистрацията на ответника в съответния сайт, предварителното му одобряване, приемане на общите условия от последния и предоставяне на необходимата преддоговорна информация за условията на

договора. Твърди, че при кандидатстване за отпускане на процесния кредит ответникът е предоставил съответния телефонен номер, на който е изпратен активиращ код и ел.адрес, на който е изпратен линк, който е отворен от ответника, след което е въведен активиращия код от същия. Сочи също така, че преди паричния превод ответникът е получил и обаждане на посочения от него номер и той отново потвърдил сключването на договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Ищецът твърди, че заетата сума в размер на 700 лева е предоставена по банков път на посочена от кредитополучателя - ответник банкова сметка и същата следвало да се изплати на една вноски с падеж 24.03.2022 г. Твърди се, че извършеното от ответника плащане по договора е в размер на сумата от 100,00 лева, която е приспадната от перо главница. Ищецът твърди, че вземането за главница е падежирало преди подаване на заявлението по чл.410 от ГПК, поради което и разликата от 600 лева се претендира ведно с договорна лихва, която е фиксирана и не търпи изменения по време на договора и за периода 22.02.2022 г. – 24.03.2022 г. възлиза на сумата от 23,10 лева. Според ищеца, ответникът е в забава от датата на падежиране на целия кредит, поради което претендира и законна лихва в размер на 43,33 лева за периода 24.03.2022 г. – 08.12.2022 г., крайният срок от който е произволно избран, така че да е преди входиране на заявлението по чл.410 от ГПК в съда. Твърди се и това, че длъжникът не е погасил доброволно остатъкът от задълженията си по договора, поради което и ищецът подал заявление по чл.410 от ГПК, по което има издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №***/21.12.2022 г. по ч.гр.д.№***/2022 г. по описа на РС-Бургас.

В подкрепа на иска са ангажирани доказателства, претендират се разноси.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът, чрез назначения му от съда особен представител депозира писмен отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на предявените искове поради липса на доказателства, че екземпляр от договора е изпратен на ответника. Счита, че липсва актуална информация относно извършени плащания от страна на ответника по претендираното задължение и са налице съмнения за противоречие на договора с разпоредбите на чл.143, ал.2, т.5 и т.10, както и на чл.146, ал.2 от ЗЗП.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и

в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

По делото е приложено ч.гр.д.№***/2022 г. по описа на РС-Бургас, от съдържанието на което се установява, че в полза на „Изи Финанс“ ЕООД е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №***/21.12.2022 г. срещу длъжника Д. Г. С. за посоченото в исковата молба вземане за главница в размер на 600,00 лева, вземане за договорна лихва в размер на 23,10 лева за периода 22.02.2022 г. – 24.03.2022 г. и вземане за лихва за забава в размер на 43,33 лева за периода 24.03.2022 г. – 08.12.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.12.2022 г.

По делото е представен препис от Договор за предоставяне на кредит №*** от 22.02.2022 г. и Общите условия към него, видно от които кредитодателят се задължил да предостави потребителски кредит на ответника в размер на 700 лева. Ответникът е поел задължението в срок от 30 дни да върне заетата сума при краен падеж 24.03.2022 г., ведно с договореното възнаграждение, за това че ползва парите на ищеца, като е бил договорен годишен лихвен процент 40.1 5%. или 0.11 % на ден. Видно от договора е и това, че ГПР възлиза на 48.44 %, а общата дължима сума е в размер на 723,10 лева, от която 23,10 лева е възнаградителната лихва.

Прието като доказателство по делото е и писмо на „ОББ“ АД с приложено към него платежно нареждане за кредитен превод, от съдържанието на които става ясно, че на 22.02.2022 г. по сметка на Д. Г. С. е постъпила сума в размер на 700 лева с наредител „Изи Финанс“ ЕООД с основание за превод „договор за заем №***.

Въз основа на така установените факти, Бургаският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.422 от ГПК за вземане произтичащо от нормите на чл.240, вр.чл.79, ал.1 и чл.86 от ЗЗД.

Искът е допустим, тъй като е подаден в срока, указан с разпореждане от 13.02.2023 г. и има за предмет вземанията посочени в заповедта по чл.410 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.240 от ЗЗД, с договора за заем заемотелят предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума или вещи от същия вид,

количество и качество.

За успешното провеждане на предявените искове, ищецът следва да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване наличието на твърдяното облигационно правоотношение между страните, учредено въз основа на договора за потребителски кредит, сключен от разстояние на 22.02.2022 г. при спазване на специалните изисквания на ЗПФУР; изпълнение на задълженията си по договора - усвояването на сумата по кредита от потребителя; изискуемостта на вземането за главница, както и неговия размер; изискуемостта на вземането за възнаградителна лихва и нейния размер. В тежест на ответника е да установи наведените от него положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения по исковете, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Легалната дефиниция на договор за кредит от разстояние при условията на ЗПФУР се съдържа в разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗПФУР, съгласно която договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние е всеки договор, сключен между доставчик и потребител като част от система за предоставяне на финансови услуги от разстояние, организирана от доставчика, при която от отправянето на предложението до сключването на договора, страните използват изключително средства за комуникация от разстояние - едно или повече. Дефиниция на понятието "финансова услуга" се съдържа в §1, т.1 от ДР на ЗПФУР: това е всяка услуга по извършване на банкова дейност, кредитиране, застраховане, допълнително доброволно пенсионно осигуряване с лични вноски, инвестиционно посредничество, както и предоставяне на платежни услуги, а на "средство за комуникация от разстояние" – в §1, т.2 от ДР на ЗПФУР и това е всяко средство, което може да се използва за предоставяне на услуги от разстояние, без да е налице едновременно физическо присъствие на доставчика и на потребителя. Разпоредбата на чл.18, ал.1 от ЗПФУР задължава доставчика да доказва, че е изпълнил задълженията си за предоставяне на информация на потребителя; спазил сроковете по чл.12, ал.1 или 2 и получил съгласието на потребителя за сключването на договора. За доказване на електронни изявления се прилага Законът за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като изявленията, направени чрез електронна поща, се записват със съгласието на другата страна и имат доказателствена сила за установяване на обстоятелствата,

съдържащи се в тях – чл.18, ал.2 и 3 от ЗПФУР. Законът придава значение на подписан документ само на този електронен документ, към който е добавен усъвършенстван или квалифициран електронен подпис /чл.13, ал.2 и 3 от ЗЕДЕУУ/, но също така допуска страните да се съгласят в отношенията помежду си да придадат на обикновения електронен подпис стойността на саморъчен /чл.13, ал.4 от ЗЕДЕУУ/. Когато посочените предпоставки са налице, създаден е подписан електронен документ. Възпроизвеждането на електронния документ върху хартиен носител не променя характеристиките му. Съгласно чл.184, ал.1, изр.1 от ГПК, той се представя по делото именно върху такъв носител, като препис, заверен от страната. Ако другата страна не поиска представянето на документа и на електронен носител, преписът е годно и достатъчно доказателство за авторството на изявлението и неговото съдържание /така решение № 70 от 19.02.2014 г. на ВКС по гр. д. № 868/2012 г., IV г. о. /.

В представените по настоящето дело Общи условия на „Изи Финанс“ ЕООД е предвидено, че сключването на договора за потребителски кредит става по инициатива на кредитополучателя, като за да получи желаната заемна сума подава заявление с искане за потребителски кредит до дружеството, по образец, на сайта на дружеството чрез предварително създаден профил. Преди въвеждане на личните си данни кредитополучателят следва да удостовери, че е уведомен и дава своето съгласие за обработка и съхранение на личните данни, след което въвежда личните си данни. След като в заявлението бъдат попълнени наименованието на кредитния продукт, размер и срок на кредита, на кредитополучателя се предоставя Стандартен Европейски формуляр, съдържащ цялата необходима преддоговорна информация за желания кредит, чрез активен линк, намиращ се в самото заявление с искане за предоставяне на потребителски кредит. След като кредитополучателят провери введените данни и се запознае със СЕФ, изразява своето съгласие със същия чрез отбелязване. След като кредитополучателят е попълнил заявлението с искане за потребителски кредит и след натискане на бутона "изпрати" с цел избягване на съмнения при получаването му, на предоставения мобилен телефонен номер автоматично се изпраща SMS Персонален идентификационен код за потвърждение под формата на кратко текстово съобщение. Кредитополучателят следва да попълни правилен SMS в полето, указано в самото заявление/профила, с

което се счита, че потвърждава и подписва заявлението. Ако SMS персонален идентификационен код за потвърждение не е попълнен или не е попълнен правилно, заявлението с искане за потребителски кредит не може да бъде изпратено и дружеството няма да го получи за разглеждане. За да се пристъпи към сключване на индивидуален договор за потребителски кредит е необходимо дружеството да одобри отпускането на потребителския кредит на кредитополучателя, като едновременно с уведомлението за това дружеството изпраща на посочения в заявлението/профила email индивидуалния договор за потребителски кредит, съдържащ погасителен план ведно с Общите условия, неразделна част от договора. Договарянето се осъществява чрез средствата за комуникация от разстояние /електронна поща, уебсайт и телефон/, като Договорът за предоставяне на кредит се сключва във формата на електронен документ при условията и реда на ЗПФУР, ЗПК, ЗЕДЕП,ЗЗД, ЗПУПС.

При изложената фактическа обстановка се налага извод, че предвидения механизъм за сключването на договора за потребителски кредит от разстояние е спазен и между страните е възникнало процесното заемно правоотношение, по което ищецът е изправна страна. Налице е и признание от ищеца за плащане от страна на ответника на сума в размер на 100 лева, отнесено към главницата. Плащане на остатъка от така установеното по размер задължение за главница в размер на 600 лева от страна на ответника не е установено. Липсват и твърдения в тази насока, поради което и исковата претенция за главница следва да се уважи в посочения по - горе размер, като сумата следва да се присъди, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда на 20.12.2022 г.

По същество договорът за заем представлява договор за потребителски кредит, поради което правоотношението се регулира от нормите на Закона за потребителския кредит и Закона за защита на потребителите, които са императивни и за спазването им съдът следи служебно (арг. от чл.21, ал.1 от ЗПК, чл.5 от ГПК и т.1 от Тълкувателно решение по тълк.дело №1/2013 г., ОСГТК на ВКС).

В договора страните изрично са уговорили размер на годишен лихвен процент по кредита в размер на 40,15 %. Договореният размер на възнаградителната лихва е в рамките на допустимия по закон, доколкото

същият не надхвърля пет пъти размера на законната лихва – чл.19, ал.4 от ЗПК, с която норма законодателят изрично е предвидил праг, до който размерът на възнаградителната лихва се явява допустим и съобразен с интересите на потребителя. В този смисъл не се явява в нарушение на добрите нрави и не следва да се третира за нищожна на това основание. Безспорно кредитополучателят е ползвал предоставената му от кредитора сума и дължи съответното възнаграждение за това. Съгласно договора крайният срок за издължаване е 24.03.2022 г., на която дата е и падежът на единствената вноска по кредита. Видно от заявлението за издаване на заповед за изпълнение, същото е подадено на 20.12.2022 г., тоест след настъпване на падежа на единствената вноска по кредита. Няма вземане, което да се претендира в условията на предсрочна изискуемост.

Въз основа на гореизложените доводи, искът за възнаградителна лихва следва да бъде уважен в претендирания размер от 23,10 лева за периода 22.02.2022 г. – 24.03.2022 г., а искът за обезщетението за забава следва да бъде уважено в претендирания размер от 43,33 лева за периода 24.03.2022 г. – 08.12.2022 г., изчислено чрез електронен Калкулатор.Бг

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ищецът има право на разноски. Представен е списък по чл.80 от ГПК, съобразно който реализираните такива в настоящото производство са в размер на 575 лева, от които 75,00 лева за платена държавна такса, 300,00 лева юрисконсултско възнаграждение и 200,00 лева депозит за особен представител. С оглед възражението на ответната страна за прекомерност на претендирания от ищеца хонорар, което съдът намира за основателно, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски в размер на 375,00 лева, от които 100,00 лева е юрисконсултското възнаграждение, 75,00 лева е платената държавна такса и 200,00 лева е възнаграждението за особен представител. Съобразно т.12 от ТР №4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в полза на ищеца следва да се присъдят и сторените от него разноски в заповедното производство, които са в размер на 75,00 лева.

Мотивиран от горното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че ответникът Д. Г. С., ЕГН *****, адрес в ***, дължи на ищеца „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК 201196810, седалище и адрес на управление в гр.София, к-с „Иван Вазов“, ул.“Балша“ №17, ап.1, представлявано от Управителя Б. И. Н., сумата от 600,00 лева, представляваща главницата по предоставен кредит с №***/22.02.2022 г., сумата от 23,10 лева, представляваща договорна/възнаградителна лихва за периода 22.02.2022 г. – 24.03.2022 г. и сумата от 43,33 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 24.03.2022 г. – 08.12.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението в съда на – 20.12.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за които има издадена по ч.гр.д.№***/2022 г. по описа на РС-Бургас Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК с №***/21.12.2022 г.

ОСЪЖДА Д. Г. С., ЕГН *****, адрес в ***, дължи на „Изи Финанс“ ЕООД, ЕИК 201196810, седалище и адрес на управление в гр.София, к-с „Иван Вазов“, ул.“Балша“ №17, ап.1, представлявано от Управителя Б. И. Н., сумата от 375,00 лева, представляваща сторени съдебно-деловодни разноси пред настоящата инстанция и сумата от 75,00 лева, представляваща направени в заповедното производство съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____